

[Ministeren for offentlige arbejder.]

er et venstreblad, skriver den 12. december om dette forslag:

„Det er den mest konstruktive politisk-økonomiske plan, der i mange år har været forelagt på Christiansborg.“

Det er jo stolte ord. Så er der et andet blad, Aftenposten. Det er vistnok socialdemokratisk. Der står:

„Det er simpelt hen politisk bondefangeri.“

Det er om det samme forslag. Så delte er meningerne altså ude omkring om forslaget. Men det korte af det lange i denne sag er jo, at der ikke er nogen forskel i den principielle opfattelse af, hvorvidt vi bør nedlægge de sidelinjer, som er aldeles urentable. Det er vi ikke uenige om. Det har jeg erklæret i mit første indlæg, og jeg har sagt, at vi jo i udvalget kan drøfte, hvordan fremgangsmåden skal være.

Jeg vil dog gerne understrege, at de bemærkninger, jeg har gjort med hensyn til at nedlægge sidelinjer, i høj grad går ud på, at det ikke kan gå, at vi beslutter her i det høje ting at nedlægge 10 eller 12 sidelinjer på én gang. Så vil de uheldige økonomiske virkninger opstå, som jeg skildrede i mit første indlæg i dag. Jeg har da også læst, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) til pressen har udtalt — jeg vil gerne have bekræftet, om det er rigtigt — at man i og for sig heller ikke fra de ærede forslagsstilleres side har tænkt sig, at der skulle ske en stor nedlæggelse, men at man tværtimod mente, at man måtte tage det over en lang årrække med én eller to ad gangen. Det har jeg læst at det ærede medlem har sagt; og hvis det er rigtigt, hvad jeg har læst i aviserne, så er vi i og for sig på linje med hinanden, og så er der gode muligheder for, at vi kan blive enige.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Holmberg, at det jo ikke er rigtigt, hvad han fremfører om, at bilerne går frem og banerne går tilbage. Det er rigtigt, at bilerne går frem, men det er ikke rigtigt, at banerne går tilbage. Hvis det ærede medlem vil gøre sig den ulejlighed at undersøge nogle tal fra de danske statsbaner, vil det ærede medlem opdage, at der er fremgang både med hensyn til godstrafik og med hensyn til passagertrafik inden for de danske statsbaner år for år, og at det ikke er rigtigt, at

statsbanerne er inde i en tilbagegang. Må jeg sige om alle de tal, det ærede medlem nævner, at de nærmest tyder på, at det ærede medlem slet ikke har hørt mit første indlæg, for deri gav jeg præcise oplysninger om, både hvor mange ansatte tjenestemænd der var, hvor mange ekstraarbejdere, om nedgangen i tjenestemændenes antal og om, hvorledes vi år for år har antaget færre og færre. Mine tal står i en skærende disharmoni med de tal, det ærede medlem kom til. Det kan vi få lejlighed til at korrigere i udvalget. Jeg har den opfattelse, at det ærede medlem har lidt svært ved at få fat i de rigtige tal. Jeg husker, at i fjor, da vi diskuterede statsbanernes takstforhøjelser, var det ærede medlem kommet op på et underskud på 300 mill. kr. for de danske statsbaner, og det faktiske tal lå på en tredjedel. Det tog det ærede medlem meget let på. Jeg vil gerne advare det ærede medlem imod at omgås millionerne så letsindigt. Hvis det ærede medlem engang skulle få noget med det at gøre, er det meget letsindigt at omgås tal på den måde, men det kan vi også komme ind på i udvalget.

Jeg vil gerne udtrykke vilje til fordomsfrit at gå ind i et arbejde for at se, om der er nogen mulighed for, at vi kan spare statsbanerne for udgifter ved at nedlægge sidelinjer. Men jeg understreger, at det afgørende for at nedbringe statsbanernes underskud og følge med i den udvikling, som vi stadig væk har været i, er spørgsmålet om rationalisering. Det er dér, vi skal tjene pengene, og det med sidelinjerne er et meget lille spørgsmål i forbindelse med det samlede underskud for statsbanerne.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jørgen Jørgensen [Ullerup]): Jeg har i og for sig ikke mange bemærkninger til den højtærede minister. Ministeren mente, at jeg nærmest havde den opfattelse, at han var for venlig. I fjor syntes jeg, han var for sur; da vi diskuterede statsbanerne, var han slet ikke til at tale med. Nu er det ikke min natur at være sur, men ellers synes jeg nok, at den højtærede minister alligevel sådan ligesom ville prøve på at feje forslaget af bordet som noget, der ikke havde nogen virkelig aktuel interesse. Heri er jeg ganske uenig med den højtærede minister, og det tror jeg også mange andre er. Jeg vender